

Kurt Gebauer (* 1941) - atypické výseče děl představují Kurta jako sochaře, malíře i fotografa od roku 1955 do současnosti. Mnohá díla jsou v Praze vystavena poprvé (kresby z 50. let, sochy trubkounů, akvarely a Gebauerův největší obraz na plátně - Pozadí z roku 1994).

Společně s Kurtem Gebauerem vystavuje pod uměleckým pseudonymem **Morgenabendtot** také sochař **Eugen Jindra (*1932)**. Pro šestaosmdesátiletého umělce je to jeho vůbec první výstava! Kdyby jej nedávno neobjevil významný pražský sběratel umění, možná by se umělecká obec neměla šanci s jeho tvorbou seznámit. Rodina umělce byla perzekuována nacisty i komunisty. Jindrovi se zázrakem podařilo vystudovat architekturu, své návrhy za komunismu však nesměl realizovat a živil se příležitostnými pracemi. Po dobu normalizace až do sametové revoluce byl nucen tvořit pouze „do šuplíku“. Ve svých dvou ateliérech za posledních dvacet devět let vytvořil ze železa zhruba 150 plastik; přes dvacítku z nich je nyní možné zhlédnout v instalaci. Jindra si libuje v jinotajích a zahaluje svá díla tajemstvím. Úspěšně pracuje s šifrou, kdy do několika děl zakódoval například verše z Máchova Máje, Goetha, ale i jím předpovězené datum úmrtí Vladimíra Putina.

Cermak Eisenkraft

KUGEMAT

**Morgenabendtot
Eugen Jindra**

Kurt Gebauer

Kurt Gebauer

Koruna stromu I, 1956

Koruna stromu II, 1956

Posvátný jelen, 2007

Třešeň, 2007

Hnízda,
1992 – 1996

Vozítko, 1970

Dáma z lepší
společnosti,
1992 - 1993

Přírodní
přízrak, 1996

Dvě
strašidla,
1992

Hlava s rámečkem,
1979

Vánoční stůl,
1969

Vánoce, 2009
část instalace

Kurt Gebauer

Modré
plavkyně B,
2017

Figury ve vodě,
triptych, 2017

Modré
plavkyně A,
2017

Pozadí,
1994

Západ slunce ve Žlutém moři,
1994

Hladina, 1982

Kurt Gebauer

Trubkouni II,
2015 - 2018

| Dřevokrok,
2017

| Mramorová figura, 1964

Morgenabendtot

Chvíle ticha, 1999

Hommage à
G. Morandi, 2015

Hommage à
Pythagoras, 2018

Hommage à
G. D. Anunnzio,
2008

Heritage, 2017

Ecce, 2008

Morgenabendtöt

Přemítání I.
/pocta pannám/, 2006

Gloves I.,
2006

Gloves II.,
2006

Slova lásky,
2002

Femme couché, 2004

Forever Amber, 2000

Story of the Rope, 2002

Collector's Pride, 2002

Nachlass, 2006

Gravestone for M.S.
2006

Šifra, 2016

Klíče, 2013

Pure Virgin
in Olive Oil, 2013

Velká šifra
-Miserere,
2005

Jako ze škatulky,
2005

Farewell,
2016

Paperman,
2005

Eugen Jindra (*1932) - Morgenabendtot

„Životopis jsem nikdy nepsal, protože žiji nějak mimo čas a také jsem svému životu nepřikládal velký význam. Ale pokusím se alespoň uvést základní údaje. Nar. 11.09.1932, v Praze. Šťastné dětství až do roku 1938. Mobilizace, okupace, obecná škola.

Za války jsme poznali povinné zateknění, přidělový systém, atentát na Heydricha, který hned první po atentátu stál život 1500 Čechů, protože to dalo příležitost k oprávněné likvidaci lidí dle připravených seznamů Gestapa. Po roce 1945 dva roky bláhových nadějí. President Beneš se slavně vrátil z Londýna, kde hrdině a bezpečně bojoval proti nacistům a presidenta Háchu, starého, čestného člověka, který dělal všechno, co bylo v lidských silách, aby bránil Němcům v jejich snaze o likvidaci a poněmčení Čechů, nechal umřít v kriminále. Moje matka zdělila po matce živnost šití rukavic, měla spoustu domácích dělnic na Dobříšsku a já jsem působil jako nosič balíků nastříhaných a ušitých rukavic do továrny. Vzpomínám si, jak směšně asi vypadal ten veliký balík pod kterým se míhaly vyzáblé klukovské nohy.

Ty dva roky po válce, orientované na západ, byly naivní a pěkné. Politici řečnili a nikdo si nevěšmal toho, že Gotwald už od roku 1945 budoval Lidové milice. Po únoru se zase vše změnilo. KSČ provedla první čistku, o které se nikde nemluví, kdy byli z partaje vyloučeni mnozí předváleční komunisté, odbojáři, vysoce vzdělaní lidé, kteří byli těm novým nebezpeční. Začali slavné kariéry Mladých rudých SSmanů, Zdenka Mlynáře, Pavla Kohouta a mnoha jiných. Byly zřízeny komunistické koncentráky, v armádě pracovní útvary pro politicky nespolehlivé a nejeden z přeživších Auschwitz skončil jako vězeň v uranových dolech, protože se nechtěl vzdát snu o demokracii.

Jednu dobu, do konce septimy jsem se věnoval závodně kanoistice, ale naštěstí jsem toho nechal. Ale řeka mi byla živlem blízkým, tehdy přírodním a téměř opuštěným. Můj bratr, který měl daleko lepší fyzické vybavení a i touhu po slávě, se tomu věnoval dále a dosáhl bronzové olympijské a od ministra dostal náramkové hodinky. Tehdy se to ještě mohlo nazývat sportem a ne šoubyznysem. Dostal obrnu a skončil na invalidním vozíku.

Můj politický profil mi nedával naději na nějaké slušné místo v projektovém ústavu a tak jsem se stal "freelancerem" a živil se vším možným. Takový únik stranou pro toho, kdo nebyl ve straně. Protože ty věci, které jsem navrhoval realizovali různí umělečtí řemeslníci, z honoráře moc nezbylo, a tak když jsem získal místnosti na Zlíchově, začal jsem je realizovat sám.

Práce mi nikdy nesmrděla a záhy jsem si osvojil potřebné řemeslné znalosti. Když si dnes vzpomenu, co všechno jsem dokázal vyrobit, nechce se mi to ani věřit. Můj život se změnil, když se mi podařilo v restituci vybojovat malý činžovní dům, který jsem spravoval a opravoval a který mě a bratrovi poskytoval druhou penzi. To už jsem nemusel vydělávat a věnoval jsem se volné tvorbě. Když bratr zemřel, dům byl prodán, já jsem koupil v roce 2008 atelier, který jsem převážně vlastnoručně rekonstruoval, trvalo mi to skoro čtyři roky.

Moje datum smrti, jak mi ho sdělilo kyvadlo, je uvedeno na posledním, desátém stolku (socha 1 z 10, která není v instalaci, pozn. galerie).“

Kurt Gebauer (*1941)

Narozen 18. srpna 1941 v Hradci nad Moravicí. 1955-56 studoval na Škole uměleckých řemesel v Brně a 1956-59 na Sochařsko-kamenické škole v Hořicích v Podkrkonoší. V letech 1963 až 1969 studoval na pražské Akademii výtvarných umění u Vincence Makovského a Karla Lidického. V roce 1972 byl na stáži v Academie des Beaux-Arts v Paříži u Césara. Od roku 1987 členem uměleckého seskupení 12/15, Pozdě, ale přece. V roce 1990 byl jmenován profesorem Ateliéru sochařství pražské Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze. Kurt Gebauer žije a pracuje v Praze.

Kurt Gebauer dokáže využít konkrétního prostoru tak, aby se mezi sochami a prostředím utvořily nové souvislosti. Jeho sochy jsou mnohovýznamové. Projevuje se v nich cit pro vyjádření absurdity. Mají společensko – politický podtext, prosazuje se v nich ostrý nesouhlas s bujením totalitních režimů. Vyzařuje z nich otevřená či skrytá ironie, smysl pro utváření vlastního uzavřeného světa osobních představ a snů. Objevují se v nich jinotaje, zřejmé každému, kdo na vlastní kůži zažil “normalizační” období. Do jeho projevu se přirozeně promítají příběhy a situace, formující náš život.

Trvalou inspirací se Kurtu Gebauerovi stala jeho žena Libuše, která se v jeho díle v různých podobách mnohokrát objevuje. Sochař často využívá pro svou hořce poetickou groteskní výpověď o dnešním světě pomíjivé prostředky. K jeho oblíbeným materiálům patří látky, pytlovina, provázky, plech, dráty, pletiva, umělé hmoty, lamináty, pryskyřice. Objevují se i přírodní prvky – kámen, písek, nať. Někdy sahá i k možnostem blikajícího elektrického prosvětlení nebo dokonce k pyrotechnickým materiálům.

V autorově projevu se prostupují různé principy. Vedle společensko – kritického tónu se v něm prosazuje smysl pro řešení prostorových vztahů, pro vytvoření jednolitého celku, pro sladění jednotlivých prvků na základě jasně cítěných kompozičních zákonitostí. Kurt Gebauer se dovede vyjádřit

formou zřetelných symbolů, jimiž reaguje na proměny vztahů ve společnosti. Jeho tvorba se od začátku sedmdesátých let vřazuje do celkového vývoje českého nezávislého umění. Volně se včleňuje do proudu nové figurace, navazuje na některé podněty pop – artu, ale především zůstává autentická v přímé reakci na současnou skutečnost.

Sochař se od roku 1992 věnoval také pedagogické práci. Na Vysoké škole uměleckoprůmyslové vedl Ateliér veškerého sochařství. Mnozí z nich se již v kontextu českého současného umění výrazně prosadili (David Černý, Lenka Klodová, Veronika Zapletalová ad.). Jeho žáci často se svým profesorem vystavují. Dochází tak k zajímavé konfrontaci mezi myšlením a cítěním rozdílných generací.

Jiří Machalický

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY - výběr

- 1967 Kresby, akvarely, divadlo Niederlendisches Kameltonel, Antverpy
- 1972 Sochy, Památník Petra Bezruče, Opava
- 1978 Kurt Gebauer a syn, Divadlo v Nerudovce, Praha
- 1980 Kurt Gebauer, Magdaléna Jetelová: plastiky, Pavel Roučka: grafika, Galerie Platýz, Praha
- 1990 Kurt Gebauer, Jiří Sopko, Rudolf Sikora, Československé velvyslanectví, Vídeň

- 1991 Stát Kurt Gebauer, Dům umění a kostel sv. Václava, Opava
Stát Kurt Gebauer, Malovaný dům, Třebíč
- 1992 Stát Kurt Gebauer, Galerie Jaroslava Krále, Dům umění, Brno
Československé proměny, nakladatelství Paseka, Praha
- 1995 Nevídné mrkání a Staronové obludy, ČMVU, Praha
Obrazy z dějin vlastního státu, Světnice starých zemských desek, Jižní dvůr a Severní dvorek Starého Královského paláce Pražského hradu a Jiřské náměstí, Praha
Obrazy z dějin vlastního státu II, Jihomoravské muzeum, Znojmo
Obrazy z dějin vlastního státu III, Dům umění, České Budějovice
- 1996 Obrazy z dějin vlastního státu IV, Bílý zámek, Hradec nad Moravicí
Divné věci, Milevské muzeum, Milevsko
Malé obrazy z dějin vlastního státu, MK Rožnov pod Radhoštěm
- 1997 Kurt Gebauer, Plaza Gallery, Tokio
- 2000 Kurt Gebauer, Magická žena Praha - Znovuvstoupení do českého rybníka, Vojanovy sady, Praha - Malá Strana
Znovuvstoupení do českého rybníka II, VŠUP, Praha
- 2001 Prostor Zlín 2001 - Kurt Gebauer a jeho škola, Dům umění, Zlín
Skulpturen und Landscape Projekte, Barockschlossl, Mistelbach
Kurt Gebauer a Ateliér veškerého sochařství, Dům umění, Opava
Schnellzugausflug durch die Geschichte des eigenen Staates, Vídeň
- 2002 Letem světem vlastním státem, Havířov
- 2003 66,6 % ženskosti (s Lenkou Klodovou a Ivanou Junkovou), Galerie města Plzně, Plzeň
Kurt Gebauer - Trpaslíci na terase, Galerie moderního umění, Hradec Králové
Kurt Gebauer, Museum Kampa, Praha
The best of Kurt Gebauer, Státní hrad a zámek, Jindřichův Hradec
- 2004 KURTKUKS (věci staré i budoucí), Hankův dům, Dvůr Králové
Kurt Gebauer: Návrat do Belgie, Pražský dům v Bruselu, Brusel
- 2005 Kurt Gebauer - Výběr z osobní kroniky veřejných dějin, Lidická galerie, Lidice
- 2007 Kurt Gebauer - K nevíře, kostel sv. Josefa při Kapucínském klášteře, Fulnek
Tina b. –The Prague Contemporary Art Festival, Lapidárium Národního muzea v areálu pražského výstaviště, Praha
- 2008 Kurt Gebauer - S Mozartem u Reduty, ARS galerie, Brno
- 2009 Vánoce, AP Ateliér arch. Josefa Pleskota, Praha
- 2010 Veget – pokračování výstavy Vánoce, AP Ateliér, Praha
- 2011 Zveřejnění, Galerie VŠUP, Praha
NANO? ANO! KURTNANO, fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice, Pardubice
- 2013 PELL MELL ALLA VILLA, Pevnostní 8, Praha
Kurtichy II, galerie Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, Praha

- 2014 Letmý průnik do prostoru NoDu, Galerie NoD/Roxy, Praha
Vogézy 1999, klub Koníček při restauraci Hospoda v Lucerně, Praha
CUBE x CUBE x CUBE, Kryštofovo údolí, Novina 180
- 2015 Plavkyně pod klenbou, zavěšení Plavkyň do prostoru GUV Roudnice
Aqua belly, Galerie Kanya, Chýně
Kurt Gebauer, Karel Nepraš, Karolína Neprašová Kračková,
David Kraček, Městská galerie Panský dvůr, Veselí nad Moravou
Belaaxa a Plavkyně, Galerie K, Český Brod
U Schelů Buděj(ovice) Kurt , ale nebude furt,
Komorní galerie u Schelů, České Budějovice
Texty a básně mezi sochami – výzdoba půjčovních a čtenářských
prostorů Městské knihovny, Praha – Mariánské náměstí
- 2016 Potkali se u Kolína, Divo Institut, Kolín
Matice země, Východočeská galerie, Pardubice
Vyhnání z ráje II, zámek Dobrohoř
Velká hlavička, Kultur Bruecke, Fratres
Mužizmus, Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava
Znovuzavěšení Létavce, zámecká zahrada, Hradec nad Moravicí
Pootevření - Kurt Gebauer, Jiří Štencek, Vodárenská věž, Opava
Kurtura v Perlovce II, Artinbox, Praha
Vyhnání z ráje III, Galerie Lauby, Ostrava
Být či nebýt, 300. výstava v Ukradené galerii, Villa P651, Praha
VILLA ALLA KUGÉBA, Pevnostní 8, Praha
Kurt Gebauer, Sokolská 26, Ostrava
- 2017 Múza, galerie Husa, Praha
Věřte nevěřte, Galerie AMB, Hradec Králové
Boudoir – přizdobení výstavy Meubles studentů školy Kateřinky
Liberec
Flexup – prostor galerie U prstenu, Jilská, Praha
Vyhnání z ráje II, obnovení výstavy z roku 2016, zámek Dobrohoř
Kde domov můj? Galerijní laboratoř, kaple sv. Jana Křtitele,
Praha - Holyně
Kurt Gebauer: Klecohavy, galerie Auritus,
Tábor (s Jindřichem Štreitem)
Kurt Gebauer / Magna, Galerie Magna, Ostrava
Fotky a Kurtichy, Galerie Lucerna, Praha
- 2018 ženy.cz –forografie, Infocentrum, Eliščino nábř., Hradec Králové
Kurt Gebauer: Sovinec přízemí, Martina Klouzová Niubó:
Sovinec tak trochu nad zemí, hrad Sovinec

KUGEMAT

Kurt Gebauer a Eugen Jindra - Morgenabendtot

Autoři projektu – Tomáš Zapletal, David Železný

Texty – Jiří Machalický, Tomáš Zapletal

Fotografie – Tomáš Zapletal

Grafický design – TomDesign s.r.o.

Tisk – Indigoprint, s.r.o.

Vydal – © Nadační fond CE, Dlouhá 616 / 12, Praha 1

Rok – 2018

www.cermakeisenkraft.com

Instagram: [cermak_eisenkraft](https://www.instagram.com/cermak_eisenkraft)

Poděkování – SmetanaQ, Smetanovo nábřeží 4, Praha 1

SMETANAQ

